

ΕΦΕΤΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Αριθμός: 214/2018

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΗ

Του Α' Πενταμελούς Εφετείου Αθηνών

Συνεδρίαση της 25-1-2018 σε συνέχεια των δικασίμων 7-12-2017, 27-10-2017 και
18-10-2017

ΣΥΝΘΕΣΗ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ	ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΣ	ΠΡΑΞΕΙΣ
Γεώργιος Κόκκορης Πρόεδρος Εφετών Τριανταφυλλιά Πατρώνα Μαρία Γιαννακοπούλου Αλέξιος Ορτεντζάτος Παγώνα Παναγιώτου Εφέτες Απόστολος Μακρόπουλος Εισαγγελέας Εφετών Ερασμία Κανατά Γραμματέας	ΠΑΡΩΝ	Νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες κατ'επάγγελμα και κατ'εξακ/ση σε συνδ. με παθητική δωροδοκία σε βάρος του Ελληνικού Δημοσίου ζημίας άνω των 150.000 ευρώ

ΕΚΘΕΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΗ

Η συνεδρίαση, έγινε δημόσια, στο ακροατήριο του Δικαστηρίου.

Ο Πρόεδρος, εκφώνησε το όνομα του κατηγορουμένου, ο οποίος εμφανίστηκε και ο Πρόεδρος τον ρώτησε για τα στοιχεία του αυτός απάντησε ότι ονομάζεται όπως αναφέρεται παραπάνω και ότι διορίζει συνηγόρους τους για να τον υπερασπιστούν τους

παρόντες δικηγόρους Θεόδωρο ΜΑΝΤΑ του ΔΣΑ και Παύλο ΤΟΠΑΛΝΑΚΟ του ΔΣΘ, οι οποίοι αποδέχτηκαν το διορισμό τους.

Ο Πρόεδρος είπε στον κατηγορούμενο, να προσέξει την κατηγορία όπως θα απαγγελθεί από τον Εισαγγελέα και τη συζήτηση, συγχρόνως δε τον πληροφόρησε ότι έχει το δικαίωμα να αντιτάξει στην κατηγορία πλήρη έκθεση των ισχυρισμών του, καθώς και να υποβάλει τις παρατηρήσεις του μετά την εξέταση κάθε μάρτυρα ή την έρευνα οποιουδήποτε άλλου αποδεικτικού μέσου.

Στο σημείο αυτό της δίκης εμφανίστηκε
 οποία αφού έλαβε το λόγο από τον Πρόεδρο δήλωσε στο Δικαστήριο ότι άσκησε την υπ' αριθμ. 503/6-10-2016 έκθεση έφεσης- παρέμβασης κατά το άρθρο 492 Π.Κ. αιτούμενη την αποδέσμευση του ημίσεως της επί της οδού Προμηθέως 78, Διόνυσος Αττικής, οικίας της, η οποία εκτίσθη δι' ιδίων χρημάτων προερχομένων από την πώληση ακινήτων πατρικής και μητρικής περιουσίας.

Στο σημείο αυτό της δίκης εμφανίστηκαν και
 , κάτοικοι Αθηνών , οι οποίες δήλωσαν ότι παρίσταται το Ελληνικό Δημόσιο ως πολιτικώς ενάγων κατά του κατηγορουμένου και κατέθεσαν γραπτώς την παρακάτω δήλωση :

**ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΠΕΝΤΑΜΕΛΟΥΣ ΕΦΕΤΕΙΟΥ ΚΑΚΟΥΡΓΗΜΑΤΩΝ
 ΑΘΗΝΩΝ**

ΔΗΛΩΣΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΩΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

Του Ελληνικού Δημοσίου, όπως νόμιμα εκπροσωπείται από τον Υπουργό Οικονομικών, ο οποίος εδρεύει στην Αθήνα (οδός Καραγεώργη Σερβίας, αριθμ. 10-ΑΦΜ 090165560)

ΚΑΤΑ

... της Πολεμικής Αεροπορίας.

Εκδικάζεται ενώπιον του Δικαστηρίου Σας κατά τη δικάσιμο της 7-12-2017 έφεση του ανωτέρω -καθού η παρούσα κατά της υπ' αριθμ. 3358, 3560/2016 καταδικαστικής αποφάσεως του Α' Τριμελούς Εφετείου Κακουργημάτων Αθηνών. Δυνάμει της αποφάσεως αυτής ο ως άνω κατηγορούμενος, μεταξύ άλλων, υποχρεώθηκε να καταβάλει στο πολιτικώς ενάγον Ελληνικό Δημόσιο, χωρίς προσωπική του κράτηση, το ποσό των 600.000 ευρώ για την υλική του ζημία και το ποσό των 10.000 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση για τη ηθική του βλάβη.

Με την παρούσα, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 5 του Ν.2711/1953, 18 του Ν.72/1973 και 63 του ΚΠΔ, το Ελληνικό Δημόσιο, νομίμως εκπροσωπούμενο, παρίσταται ενώπιον Σας διά της πληρεξούσιας του Κωνσταντίνας Μαρίνου, Παρέδρου Ν.Σ.Κ, και επαναλαμβάνει την ενώπιον του πρωτοβαθμίου δικαστηρίου δηλωθείσα παράσταση πολιτικής αγωγής, δεδομένου ότι από τις πράξεις του ανωτέρω κατηγορουμένου υπέστη υλική ζημία και ηθική βλάβη.

Ειδικότερα, το Ελληνικό Δημόσιο δηλώνει ότι παρίσταται ως πολιτικώς ενάγον για την επιδίκαση ποσού 600.000 ευρώ ως αποζημίωση για την επελθούσα σε αυτό υλική ζημία και 10.000 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση για την προκληθείσα σε αυτό ηθική βλάβη, καθώς και την καταδίκη στη δικαστική του δαπάνη.

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ

Και με την επιφύλαξη παντός νομίμου δικαιώματος μου

ΑΙΤΟΥΜΑΙ

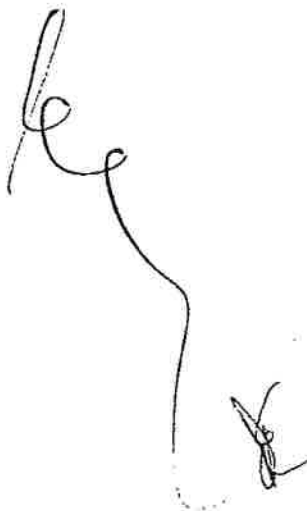
Να γίνει δεκτή η παρούσα δήλωση.

Να καταδικασθεί ο καθού η παρούσα να μου καταβάλει το πρωτοδίκως επιδικασθέν ποσό των 600.000 ευρώ ως αποζημίωση για την υλική μου ζημία και το ποσό των 10.000 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση για την προκληθείσα σε εμένα ηθική βλάβη και να καταδικαστεί στη δικαστική μου δαπάνη.

Αθήνα , 7-12-2017

Η Πληρεξούσια του Ελληνικού Δημοσίου

Στο σημείο αυτό της δίκης οι συνήγοροι του κατηγορουμένου αφού έλαβαν διαδοχικά το λόγο από τον Πρόεδρο ανέπτυξαν προφορικά τις αντιρρήσεις τους για την παράσταση της πολιτικής αγωγής και ο συνήγορος του κατηγορουμένου Θεόδωρος Μαντάς κατέθεσε και γραπτώς τις παρακάτω αντιρρήσεις :

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΘΕΟΔΩΡΟΣ Π. ΜΑΝΤΑΣ
& ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ

ΚΥΡΙΛΛΟΥ ΛΟΥΚΑΡΕΩΣ 19 ΑΘΗΝΑ, 114 75
Τ 210 3803115 / 210 3837340 F 210 3801259
email: th.mantas@tmantas.gr
www.mantas-law.gr

ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ Α' ΠΕΝΤΑΜΕΛΟΥΣ ΕΦΕΤΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΤΙΡΡΗΣΕΙΣ

(για καταχώρηση στα πρακτικά της δίκης κατ' άρθρο 141 παρ. 2
Κ.Π.Δ.)

Πεντ

Αθηνών

ΚΑΤΑ

Του Ελληνικού Δημοσίου και οιουδήποτε τρίτου παρίσταται ως πολιτικώς ενάγων σε βάρος μου, όπως νόμιμα εκπροσωπούνται.

Με την παρούσα υποβάλλω αντιρρήσεις κατά της δήλωσης παράστασης πολιτικής αγωγής του Ελληνικού Δημοσίου και οιουδήποτε τρίτου, όπως νόμιμα εκπροσωπούνται, στην ποινική δίκη που διεξάγεται εναντίον μου ενώπιον του Δικαστηρίου σας. Και τούτο διότι, εν προκειμένω, δεν νομιμοποιούνται ενεργητικά, κατ' άρθρο 63 Κ.Π.Δ., να προβούν σε δήλωση παράστασης πολιτικής αγωγής, αιτούμενοι αποκατάστασης της θετικής ζημίας, που επικαλούνται ότι υπέστησαν.

Σύμφωνα με το άρθρο 63 Κ.Π.Δ.: «η πολιτική αγωγή για την αποζημίωση και την αποκατάσταση από το έγκλημα και για την χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης ή ψυχικής οδύνης μπορεί να ασκηθεί στο ποινικό δικαστήριο από τους δικαιούμενους σύμφωνα με τον αστικό κώδικα», ενώ σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 82 Κ.Π.Δ.: «όποιος έχει το δικαίωμα να ασκήσει την πολιτική αγωγή στο ποινικό δικαστήριο (άρθρο 63) μπορεί να δηλώσει ότι παρίσταται ως πολιτικώς ενάγων στην ποινική διαδικασία».

Δυνάμει του υπ' αριθμ. 1965/2015 αμετάκλητου βουλεύματος του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών παραπέμφθηκα στην εν λόγω υπόθεση προκειμένου να διαστώ ως υπαίτιος για την παράβαση των διατάξεων της νομοθεσίας που αφορά στη νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα κατ' εξακολούθηση και κατ' επάγγελμα, ήτοι για παράβαση των διατάξεων των άρθρων 1, 12, 14, 26 παρ. 1, 27, 98 ΠΚ, 1 στοιχ. α' υποπερ. αιβ', αιζ' και β, 2 παρ.1 και 4 Ν.2331/1995, όπως η υποπερ. αιζ προστέθηκε με το άρθρο 2 παρ. 16 Ν.2479/1997 και η παρ. 4 με το άρθρο πέμπτο του Ν.2655/1998 έως την κατάργησή τους τελικά με το Ν. 3691/2008.

Ως νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες περιγράφεται η διαδικασία, μέσω της οποίας αποκρύπτεται η ύπαρξη, η παράνομη πηγή ή η παράνομη χρήση εσόδων, τα οποία στη συνέχεια μεταμφιέζονται με τέτοιο τρόπο, ώστε η προέλευσή τους να εμφανίζεται ως νόμιμη (βλ. Ελ. Συμεωνίδου-Καστανίδου, Οργανωμένο Έγκλημα και Τρομοκρατία, σελ. 166 επ.). Το σχήμα του εγκλήματος της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα προϋποθέτει ουσιαστικά και τυπικά την τέλεση μιας προηγούμενης πράξης, από την οποία προκύπτουν οικονομικής υφής έσοδα δηλ. να τελείται ένα έγκλημα το οποίο παράγει την κρίσιμη «βρόμικη» περιουσία. Επόμενη δε πράξη είναι η νομοτυπική

συμπεριφορά της νομιμοποίησης αυτής της «περιουσίας», όταν πλέον το ήδη «βρόμικο» χρήμα που έχει παράχθει, αποκτά, με τη δράση τρίτου, νομιμοφανή υπόσταση και παρεισάγεται στους αρμούς του νόμιμου κύκλου του χρήματος, χωρίς να μπορεί να ανιχνευτεί ευχερώς η προέλευση του από ένα προηγούμενο έγκλημα (Σ. Παύλου, Ο Ν.3691/2008 για την πρόληψη και καταστολή της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες, ΠοινΧρ. ΝΗ-923 επ.). Με το άρθρο 55 του ισχύοντος σήμερα Ν. 3691/5-08-2008 καταργήθηκε ρητά η προϊσχύουσα νομοθεσία του Ν. 2331/1995, όπως αυτή κατέληξε να ισχύει με τις τροποποιήσεις της.

Σύμφωνα με το άρθρο 2 παρ. 2 νομιμοποίηση εσόδων από τις εγκληματικές δραστηριότητες (ξέπλυμα χρήματος), που προβλέπονται στο άρθρο 3, αποτελούν οι ακόλουθες πράξεις:

α) Η μετατροπή ή η μεταβίβαση περιουσίας εν γνώσει του γεγονότος ότι προέρχεται από εγκληματικές δραστηριότητες ή από πράξη συμμετοχής σε τέτοιες δραστηριότητες, με σκοπό την απόκρυψη ή τη συγκάλυψη της παράνομης προέλευσης της ή την παροχή συνδρομής σε οποιονδήποτε εμπλέκεται στις δραστηριότητες αυτές, προκειμένου να αποφύγει τις έννομες συνέπειες των πράξεων του.

β) Η απόκρυψη ή η συγκάλυψη της αλήθειας με οποιοδήποτε μέσο ή τρόπο, όσον αφορά στη φύση, προέλευση, διάθεση, διακίνηση ή χρήση περιουσίας ή στον τόπο όπου αυτή αποκτήθηκε ή ευρίσκεται ή την κυριότητα επί περιουσίας ή σχετικών με αυτή δικαιωμάτων, εν γνώσει του γεγονότος ότι η περιουσία αυτή προέρχεται από εγκληματικές δραστηριότητες ή από πράξη συμμετοχής σε τέτοιες δραστηριότητες.

γ) Η απόκτηση, κατοχή, διαχείριση ή χρήση περιουσίας, εν γνώσει κατά το χρόνο της κτήσης ή της διαχείρισης, του γεγονότος ότι η περιουσία προέρχεται από εγκληματικές δραστηριότητες ή από πράξη συμμετοχής σε τέτοιες δραστηριότητες.

δ) Η χρησιμοποίηση του χρηματοπιστωτικού τομέα με την τοποθέτηση σε αυτόν ή τη διακίνηση μέσω αυτού εσόδων που προέρχονται από εγκληματικές δραστηριότητες, με σκοπό να προσδοθεί νομιμοφάνεια στα εν λόγω έσοδα και

ε) Η σύσταση οργάνωσης ή ομάδας δύο τουλάχιστον ατόμων για τη διάπραξη μιας ή περισσότερων από τις πράξεις που αναφέρονται στα παραπάνω στοιχεία α έως δ και η συμμετοχή σε τέτοια, οργάνωση ή ομάδα.

Από τη διατύπωση του νόμου προκύπτει ότι το έγκλημα της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα είναι έγκλημα συνάφειας ή εξαρτημένο, δηλ. δεν στοιχειοθετεί κανένα έγκλημα χωρίς το προηγούμενο βασικό αδίκημα, αλλά μια νόμιμη πράξη (βλ. Ν. Λίβου, Το ξέπλυμα βρώμικου χρήματος και η εξιχνίαση του κλπ, 2007, 360-362). Υποστηρίζεται ότι το έννομο αγαθό που προστατεύεται από τις διατάξεις με τη νομιμοποίηση είναι το ίδιο που κάθε φορά προσβάλλεται με τη βασική πράξη και συνεπώς η συρροή των δύο εγκλημάτων είναι φαινομενική πραγματική (βλ. Σ. Παύλου-Γ. Δημήτριάνα, Η νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματιικές δραστηριότητες στη διαχρονική της διάσταση, έκδοση 2009, σελ. 23, Ε. Καμπέρου-Νταλά, Ο Ν.3691/2008 για το ξέπλυμα βρώμικου χρήματος, σελ. 63, 156 επ.). Ακόμη, έχει υποστηριχθεί η άποψη ότι το έννομο αγαθό που έχει προσβληθεί με το βασικό έγκλημα μπορεί να θιγεί εκ νέου με το ξέπλυμα αφενός με την εμβάθυνση της προσβολής αν πρόκειται για ατομικά έννομα αγαθά, αφετέρου με τη δημιουργία αφηρημένου κινδύνου επανάληψης του βασικού εγκλήματος με τη χρήση των ήδη νομιμοποιούμενων εσόδων (Π. Βασιλακόπουλο, Ξέπλυμα βρώμικου χρήματος, ΠοινΧρ. ΜΣΤ-1365). Τέλος, μια τρίτη άποψη υποστηρίζει ότι ναι μεν με το ξέπλυμα θίγεται το έννομο αγαθό που προσβάλλεται με το προηγούμενο βασικό αδίκημα λόγω του εξαρτημένου χαρακτήρα του πρώτου από το δεύτερο, αλλά παράλληλα προσβάλλονται και άλλα αυτοτελή έννομα αγαθά.

Η αντικατάσταση του Ν. 2331/1995 με τον Ν. 3424/2005 και στη συνέχεια με τον Ν. 3691/2008 οδήγησε σε πλήθος αναλύσεων αναφορικά με

το προστατευόμενο έννομο αγαθό, τουλάχιστον σε επίπεδο δικαιοπολιτικής εξαγγελίας. Στην εισηγητική έκθεση του Ν. 3691/2008 αναφέρεται ότι:

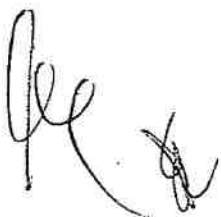
«με τον παρόντα νόμο επιδιώκεται η αναβάθμιση των εν γένει μηχανισμών της χώρας μας για την πρόληψη και καταστολή των αδικημάτων της Νομιμοποίησης Εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες και Χρηματοδότησης της Τρομοκρατίας, καθώς και η προστασία της ακεραιότητας και φήμης του χρηματοπιστωτικού τομέα από τα ανωτέρω αδικήματα».

Υποστηρίζεται ότι η νομοθεσία περί νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα προστατεύει την ίδια την κοινωνία, την οικονομία και την ομαλή λειτουργία της και αιόνη τον υγιή ανταγωνισμό που διαταράσσεται από τη νομιμοποίηση αυτή καθαυτή. Επιπλέον, έχει υποστηριχθεί ότι προστατευόμενο έννομο αγαθό είναι η απόνομή δικαιοσύνης, αλλά και το χρηματοπιστωτικό ή εν γένει το οικονομικό σύστημα.

Εξάλλου, από τη διάταξη του άρθρου 63 ΚΠΔ, που ορίζει ότι η πολιτική αγωγή για χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης ή ψυχικής οδύνης μπορεί να ασκηθεί και ενώπιον του ποινικού δικαστηρίου από τους δικαιούμενους κατά τις διατάξεις του αστικού κώδικα, προκύπτει ότι ο καθορισμός των προσώπων, που δικαιούνται να παρασταθούν ως πολιτικώς ενάγοντες στην ποινική δίκη πραγματοποιείται διαμέσου της παραπομπής στις σχετικές διατάξεις του ΑΚ, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονται και εκείνες των άρθρων 914 και 932. Με τις τελευταίες αυτές διατάξεις, σε περίπτωση αδικοπράξιας παρέχεται αξίωση χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης στον φορέα του δικαιώματος, που προσβάλλεται και ζημιώνεται κατά άμεσο τρόπο. Δηλαδή, δικαιούχος της αποζημίωσης αυτής είναι μόνο ο αμέσως ζημιούμενος από την πράξη όχι όμως και ο έμμεσος ζημιούμενος από αυτή (ΑΠ 1327/2001 ΠοινΧρ ΝΒ', 537, ΑΠ 667/2000 ΠοινΧρ ΝΑ',

36). Η πολιτική αγωγή ενώπιον του ποινικού δικαστηρίου μπορεί να ασκηθεί μόνο από πρόσωπα που ζημιώνονται αμέσως από το έγκλημα και όχι από κάθε άλλο στο οποίο αντανακλούν οι υλικές και ηθικές συνέπειες του εγκλήματος (ΑΠ 1083/91 (Συμβ.) ΝοΒ 40, 129). Με άλλα λόγια, η ζημία εκτιμάται από την προσωπική και ευθεία σχέση μεταξύ του αδικηθέντος και του εγκλήματος. Αυτό σημαίνει ότι μεταξύ του εγκλήματος και του αδικηθέντος δεν πρέπει να μεσολαβεί άλλο πρόσωπο, φυσικό ή νομικό, γιατί στην αντίθετη περίπτωση η ζημία που προκαλείται είναι έμμεση. Έμμεση θεωρείται η ζημία και στην περίπτωση βλάβης συλλογικών (υπερατομικών) έννομων αγαθών, οπότε δεν είναι παραδεκτή η παράσταση πολιτικής αγωγής, δεδομένου ότι με τα εγκλήματα κατά του κράτους ή του κοινωνικού συνόλου δεν τίγονται ατομικά έννομα αγαθά. Η προσβολή των προστατευόμενων εννόμων αγαθών δημοσίου συμφέροντος δεν θίγει άμεσα τα άτομα που βιώνουν τα αγαθά αυτά, στα οποία εμμέσως και μόνο αντανακλά η προσβολή, και επομένως δεν μπορούν αυτά να παραστούν ως πολιτικώς ενάγοντες.

Έχει κριθεί στη νομολογία δε, πως το Ελληνικό Δημόσιο ζημιώνεται έμμεσα από το ως άνω περιγραφόμενο έγκλημα και όχι άμεσα, όπως απαιτείται από το νόμο για την ενεργητική νομιμοποίηση του πολιτικώς ενάγοντος, υφιστάμενο απλώς τις αντανακλαστικές συνέπειες από την άδικη πράξη που τελείται με τη νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί η υπ αριθ. 2226/2014 και παρεμπίπτουσα υπ' αριθ. 3665/2012 Απόφαση του Γ' Τριμελούς Εφετείου Κακουργημάτων Αθηνών, η οποία δέχθηκε τις αντιρρήσεις κατά της παράστασης πολιτικής αγωγής και απέβαλε από τη διαδικασία το Ελληνικό Δημόσιο το οποίο παρέστη για χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης όσον αφορά την μεταξύ άλλων την αξιόποινη πράξη της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα.

Συγκεκριμένα έκρινε πως η νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα δεν προσβάλλει ευθέως έννομα αγαθά του Ελληνικού Δημοσίου και συνεπακόλουθα το Ελληνικό Δημόσιο δεν είναι αμέσως ζημιωθέν από την πράξη αυτή. (βλ Γ' Τομέλες Εφετείο Κακουρημάτων Αθηνών 2226/2014 με παρεμπίπτουσα απόφαση υπ' αριθ. 3665/2012)

Όπου ο νομοθέτης επιθυμεί δε την κατ' εξαίρεση παράσταση πολιτικής αγωγής σε περιπτώσεις συλλογικών εννόμων αγαθών, το ορίζει με ρητή διάταξη νόμου που προσδιορίζει τα ενεργητικώς νομιμοποιούμενα σε παράσταση πολιτικής αγωγής πρόσωπα, όπως έπραξε με το άρθρο 21 παρ.11 του Ν. 2523/1997 υπέρ του Δημοσίου επί εγκλημάτων φοροδιαφυγής ή με το άρθρο 31 παρ.6 του Ν. 3340/2005 υπέρ της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς επί αδικημάτων χειραγώγησης μετοχών και μόνο προς την υποστήριξη της κατηγορίας. Ακολούθως, σύμφωνα με την ορθή άποψη, οι διατάξεις του Ν. 3691/2008 που εξετάζονται εν προκειμένω προστατεύουν αυτοτελώς και ανεξάρτητα από το έννομο αγαθό που προστατεύεται κάθε φορά από το βασικό αδίκημα, υπερατομικά έννομα αγαθά, ήτοι κατά ορισμένους το έννομο αγαθό της ορθής απονομής δικαιοσύνης, υπό το πρίσμα ότι με το ξέπλυμα επιτυγχάνεται η συγκάλυψη και ματαιώνονται η ανεύρεση και η εν συνεχεία δήμευση της παράνομης περιουσίας (Γ. Τριανταφύλλου, Τιμ. Τομ για τον Ν. Ανδρουλάκη, 2003, σελ. 766 επ. καθώς και ΣυμβΠλημΘες/κης 918/2002), κατά άλλους η ασφάλεια των συναλλαγών, η σταθερότητα και ακεραιότητα του οικονομικού-χρηματοπιστωτικού συστήματος, αγαθά τα οποία καταφανώς πλήττονται από την «νομιμοφανή διείσδυση» παράνομων περιουσιακών στοιχείων, η κυκλοφορία των οποίων βλάπτει το φυσιολογικό καταμερισμό πλούτου και την οικονομική ανάπτυξη.

Ενόψει των ανωτέρω καθίσταται φανερό ότι οποιασδήποτε ερμηνεία περί του προστατευόμενου αγαθού του υπό κρίση νόμου και αν δεχτούμε προκύπτει αβίαστα ο άυλος χαρακτήρας του εννόμου αγαθού με αποτέλεσμα η διάταξη αυτή να καθίσταται ασυμβίβαστη με την έννοια του ιδιωτικού συμφέροντος.

Συνεπώς εφόσον στο υπό κρίση έγκλημα της νομιμοποίησης εσόδων δεν προστατεύεται ατομικό αλλά υπερατομικό έννομο αγαθό, στην σφαίρα δε προστασίας αυτού δεν εμπίπτει ιδιωτικό συμφέρον του Δημοσίου ή τρίτου, δεν νομιμοποιείται ενεργητικώς ούτε το Ελληνικό Δημόσιο ούτε οιοσδήποτε τρίτος να παρασταθεί ως πολιτικώς ενάγων στην παρούσα διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου σας και θα πρέπει για τον λόγο αυτόν να αποβληθεί από την περαιτέρω ποινική διαδικασία.

Ενόψει των ανωτέρω,

ΕΠΕΙΔΗ το προστατευόμενο έννομο αγαθό του αδικήματος της νομιμοποιήσεως εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα είναι αποκλειστικώς υπερατομικό, με αποτέλεσμα να μην νομιμοποιείται ούτε το Δημόσιο ούτε άλλος φορέας ή τρίτος να δηλώσει παράσταση πολιτικής αγωγής για το έγκλημα αυτό.

ΕΠΕΙΔΗ οι ως άνω αντιρρήσεις μου είναι νόμιμες, βάσιμες και αληθείς.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΖΗΤΩ

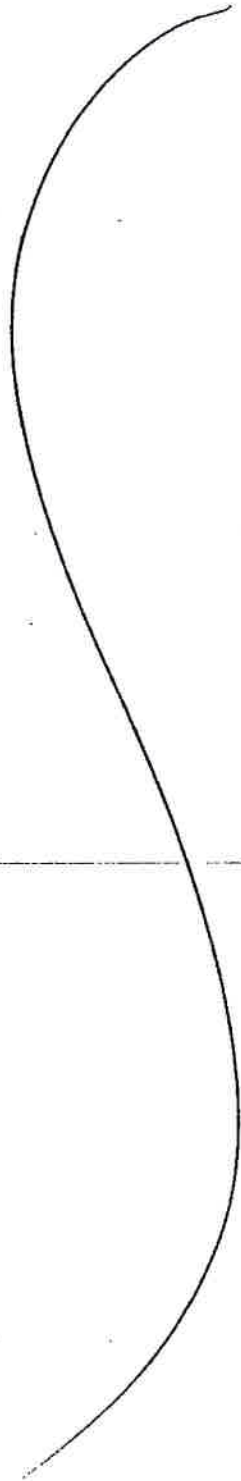
Να αποβληθεί από την περαιτέρω ποινική διαδικασία το Ελληνικό Δημόσιο και οιοσδήποτε τρίτος έχει δηλώσει παράσταση πολιτικής αγωγής, ως νομίμως εκπροσωπείται.

Αθήνα, 18 Οκτωβρίου 2017

Ο κατηγορούμενος δια του Συνηγόρου υπεράσπισης

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Π. ΜΑΝΤΑΣ & ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ
ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ - Α.Μ. Δ.Σ.Α. 80380
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Π. ΜΑΝΤΑΣ
ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ - Α.Μ. Δ.Σ.Α. 12325
Α.Μ.Α. 281399607 - ΔΟΥ: ΠΓ (ΠΓ' ΑΘΗΝΩΝ)
ΥΠΕΡΛΟΓΚΕΦΕΩΣ 19, Τ.Κ. 114 75 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ.: 210 68 05 115 / 210 38 67 340

L4

Handwritten scribbles or initials.

Ο Εισαγγελέας αφού έλαβε το λόγο από την Πρόεδρο επιφυλάχθηκε να προτείνει και το Δικαστήριο επιφυλάχθηκε να απαντήσει διαρκούσης της συνεδριάσεως.

Ο Εισαγγελέας, αφού έλαβε το λόγο από τον Πρόεδρο, ανέπτυξε την έκθεση της έφεσης και πρότεινε να γίνει τυπικά δεκτή και παρέδωσε στον Πρόεδρο τον κατάλογο των μαρτύρων που κάλεσε για να υποστηρίξουν την κατηγορία και του οποίου αντίγραφο έχει επιδοθεί στον κατηγορούμενο, κατά το άρθρο 326 Κ. Ποιν. Δ., όπως προκύπτει από το αποδεικτικό που βρίσκεται στην δικογραφία και επιφυλάχθηκε να προτείνει για την έκθεση-παρέμβαση κατ'άρθρ. 492 Κ.Π.Δ. της

Ο Πρόεδρος εκφώνησε το όνομα της μάρτυρας της κατηγορίας και βρέθηκε παρούσα η

Κατόπιν ρώτησε τον κατηγορούμενο και τους συνηγόρους του, αν κλήτευσαν μάρτυρες υπεράσπισης και απάντησαν καταφατικά και παρέδωσαν στον Πρόεδρο σημείωμα που έγραφε τα ονόματα των μαρτύρων. Επίσης ο Πρόεδρος ρώτησε τον πολιτικώς ενάγοντα και τον πληρεξούσιο δικηγόρο του, αν κλήτευσαν μάρτυρες και απάντησαν αρνητικά .

Αφού εκφωνήθηκαν τα ονόματα των μαρτύρων της υπεράσπισης από τον Πρόεδρο, βρέθηκαν παρόντες οι

Η Γραμματέας, με εντολή του Προέδρου, διάβασε το διατακτικό της εκκαλουμένης απόφασης, που περιέχει την κατηγορία.

Ύστερα, ο Πρόεδρος εξήγησε με σαφήνεια και με συνοπτική ακρίβεια στον κατηγορούμενο την εναντίον του κατηγορία. Ζήτησε δε από τον κατηγορούμενο πληροφορίες για τις πράξεις τις οποίες κατηγορείται και του υπενθύμισε ότι η απολογία του θα γίνει μετά το τέλος της αποδεικτικής διαδικασίας, σύμφωνα με το άρθρο 343 Κ. Ποιν. Δ.

Ο κατηγορούμενος απάντησε ότι επιφυλάσσεται να εκθέσει τους ισχυρισμούς του κατά την απολογία του και ότι τώρα δεν έχει να πει τίποτα.

Κατόπιν ο Πρόεδρος διέταξε να αρχίσει η αποδεικτική διαδικασία και κάλεσε την μάρτυρα

Προσήλθε η μάρτυρας κατηγορίας, η οποίος όταν ρωτήθηκε από τον Πρόεδρο για τα στοιχεία της απάντησε ότι ονομάζεται Τζούλιανη Τζορτζοπούλου, Ελληνίδα και Χριστιανή Ορθόδοξη. Τον κατηγορούμενο γνωρίζει απλά και δεν είναι συγγενής της. Αφου επέλεξε το θρησκευτικό όρκο, ορκίστηκε στο Ιερό Ευαγγέλιο, κατά το άρθρο 218§2 Κ. Ποιν. Δ., κατέθεσε τα εξής: Είμαι πρώην σύζυγος του κατηγορουμένου. Χωρίσαμε Ιανουάριο του 2012.

Στο σημείο αυτό της δίκης ο Πρόεδρος κατόπιν ομοίας προτάσεως του Εισαγγελέα, διέκοψε τη συνεδρίαση για την 7-12-2017, ημέρα Πέμπτη και ώρα 09:00', στην αίθουσα Δ' 100 Α' του 6^{ου} ορόφου του Εφετείου Αθηνών, παράγγειλε δε, την ορισθείσα ημέρα και ώρα, να είναι παρόντες όλοι οι παράγοντες της δίκης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΤΗΣ 7 Δεκεμβρίου 2017

Την ορισθείσα ημέρα 7-12-2017 και ώρα 09:00', προσήλθαν, στην αίθουσα Δ' 100 Α' του 6^{ου} ορόφου του Εφετείου Αθηνών, το Δικαστήριο με την ίδια σύνθεσή του, ο Εισαγγελέας και η Γραμματέας και κατέλαβαν τις θέσεις τους στην έδρα του Δικαστηρίου, οι πληρεξούσιοι της πολιτικής αγωγής, ο κατηγορούμενος και οι συνήγοροί του και κατέλαβαν τις θέσεις τους στο ακροατήριο. Αφού δε βεβαιώθηκε γι' αυτό ο Πρόεδρος, διέταξε να συνεχιστεί η διακοπείσα συνεδρίαση, στο σημείο που αυτή διακόπηκε, δημόσια όπως και προηγουμένα αυτή γινόταν.

Ο Εισαγγελέας αφού έλαβε το λόγο από τον Πρόεδρο πρότεινε να απορριφθούν οι προβαλλόμενες αντιρρήσεις κατά της δήλωσης παράστασης πολιτικής αγωγής του Ελληνικού Δημοσίου.

Οι πληρεξούσιοι της πολιτικής αγωγής αφού έλαβαν το λόγο από τον Πρόεδρο συντάχθηκαν με την πρόταση του Εισαγγελέα.

Οι συνήγοροι υπεράσπισης αφού έλαβαν διαδοχικά το λόγο από τον Πρόεδρο ζήτησαν να γίνουν δεκτές οι από 18-10-2017 αντιρρήσεις τους.

Το δικαστήριο, αφού συσκέφθηκε μυστικά στην έδρα του, με παρούσα τη Γραμματέα, κατάρτισε και μέσω του Προέδρου δημοσίευσε αμέσως την απόφαση του Δικαστηρίου με αριθμό 3431α/2017 ταυτάριθμη, και είναι η εξής:

ΑΦΟΥ ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ

Από τις διατάξεις των άρθρων 63, 64, 68 και 84 του ΚΠΔ, 914, 932 και 933 του ΑΚ και 64 παρ. 2 του ΚΠολΔ προκύπτει ότι εκείνος που υπέστη από την εγκληματική σε βάρος του πράξη άμεση ζημία για την αποκατάσταση της οποίας δικαιούνται να ζητήσει αποζημίωση ή χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης ή ψυχικής οδύνης νομιμοποιείται να παραστεί κατά του υπαιτίου ενώπιον του ποινικού δικαστηρίου ως πολιτικώς ενάγων και να ενασκήσει τις αξιώσεις του. Ηθική βλάβη μπορεί να υποστεί και το νομικό πρόσωπο από τον αντίκτυπο που έχει στην πίστη, το κύρος και την φήμη του (ΑΠ 609/2012 Ηλεκτρονική Συλλογή «ΝΟΜΟΣ») η άδικη πράξη που τελέστηκε σε βάρος αυτού, στην δήλωση του εκπροσώπου του οποίου, όταν παρίσταται ως πολιτικώς ενάγων, δεν είναι αναγκαίο να εξειδικεύεται η βλάβη, γιατί αυτή αναφέρεται στον ανωτέρω αντίκτυπο.

Στην προκειμένη περίπτωση με βάση τα προεκτεθέντα η υποβληθείσα δήλωση παράστασης πολιτικής αγωγής του Δημοσίου έχοντας το πιο πάνω περιεχόμενο είναι ορισμένη και νόμιμη ; πρέπει δε να εξεταστεί περαιτέρω κατ' ουσίαν, απορριπτομένων ως αβασίμων των σχετικών αντιρρήσεων.

Περαιτέρω το άρθρο 492 του ΚΠΔ ορίζει « κατά του μέρους κάθε απόφασης που διατάσσει απόδοση των πραγμάτων που αφαιρέθηκαν και των πειστηρίων ή δήμευση, επιτρέπεται έφεση στον κατηγορούμενο, τον πολιτικώς ενάγοντα και τον τρίτον του οποίου τις αξιώσεις έκρινε η απόφαση». Από τη γραμματική διατύπωση της διατάξεως αυτής και το συνδυασμό της με τις διατάξεις των άρθρων 310 παρ. 2, 373 και 463 του ίδιου Κώδικα προκύπτει με σαφήνεια ότι δικαίωμα εφέσεως κατά του μέρους της απόφασης που αφορά απόδοση ή δήμευση κατασχεθέντων ή πειστηρίων παρέχεται εκτός από τους διαδίκους και στον τρίτον, του οποίου τις αξιώσεις επ' αυτών έκρινε η απόφαση και δη αδιαφόρως αν αυτός είχε παρέμβει ή όχι στην πρωτόδικη δίκη και προέβαλε κατ' αυτήν τις αξιώσεις του επί των δημευθέντων αντικειμένων. Εκδοχή κατά

την οποίαν η παράσταση του τρίτου στο πρωτοβάθμιο δικαστήριο και η υποβολή σ' αυτό των αξιώσεών του που κρίθηκαν από την εκκαλούμενη συνιστά όρο του παραδεκτού του ασκουμένου από αυτόν ενδίκου μέσου, δεν ευρίσκει έρεισμα στο νόμο (άρθρο 492 ΚΠΔ), ο οποίος το παραδεκτό του παρεχόμενου ενδίκου μέσου της εφέσεως δεν εξαρτά από την παρέμβαση του τρίτου στο πρωτοβάθμιο δικαστήριο. Εξάλλου, η υιοθέτηση της παραπάνω εκδοχής αντιβαίνει στο άρθρο 6 παρ. 1 της ΕΣΔΑ η οποία κυρώθηκε με το ΝΔ 53/1974 και έχει υπερνομοθετική ισχύ, κατά το άρθρο 28 του Συντάγματος, με το οποίο αναγνωρίζεται το δικαίωμα για δίκαιη δίκη, στην έννοια της οποίας περιλαμβάνεται και το δικαίωμα προστασίας από το δικαστήριο, αλλά αντιβαίνει και στο άρθρο 20 παρ. 1 του Συντάγματος με το οποίο αναγνωρίζεται το δικαίωμα παροχής εννόμου προστασίας από τα δικαστήρια. Τούτο δε, διότι η παραδοχή της άποψης αυτής επάγεται στέρηση του τρίτου από το δικαίωμά του προς άσκηση ενδίκου μέσου κατά της αποφάσεως, η οποία έκρινε ερήμην επί των αξιώσεών του επί των διμευθέντων πραγμάτων, χωρίς αυτός να κληθεί και να ακουσθεί (ΑΠ 1723/2011 – ΝΟΜΟΣ , ΑΠ 1592/2007. Αρμ 2008.456, ΑΠ 1414/2004 ΝοΒ 2005.547,αντιθ.ΑΠ 46/2007,ΑΠ 1452/2005,ΑΠ 219/2004-ΝΟΜΟΣ)).

Στην προκειμένη περίπτωση με βάση τα προεκτεθέντα η προαναφερθείσα υπ' αρ.503/6.10.2016 έκθεση έφεσης-παρέμβασης της) μάται ως άσκηση νομότυπης έφεσης και όχι ως παρέμβαση, επιφυλασσομένου δε του Δικαστηρίου για την περαιτέρω ουσιαστική βασιμότητά της.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ με παρόντα τον κατηγορούμενο

ΑΠΟΡΡΗΠΤΕΙ αντιρρήσεις του για παράσταση πολιτικής αγωγής και επιφυλάσσεται για το δικόγραφο όχι ως έφεση αλλά ως παρέμβαση και διατάσσει την πρόοδο της δίκης .

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε, αμέσως στο ακροατήριό του, σε δημόσια συνεδρίαση.

Αθήνα 7-12-2017

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΕΦΕΤΩΝ

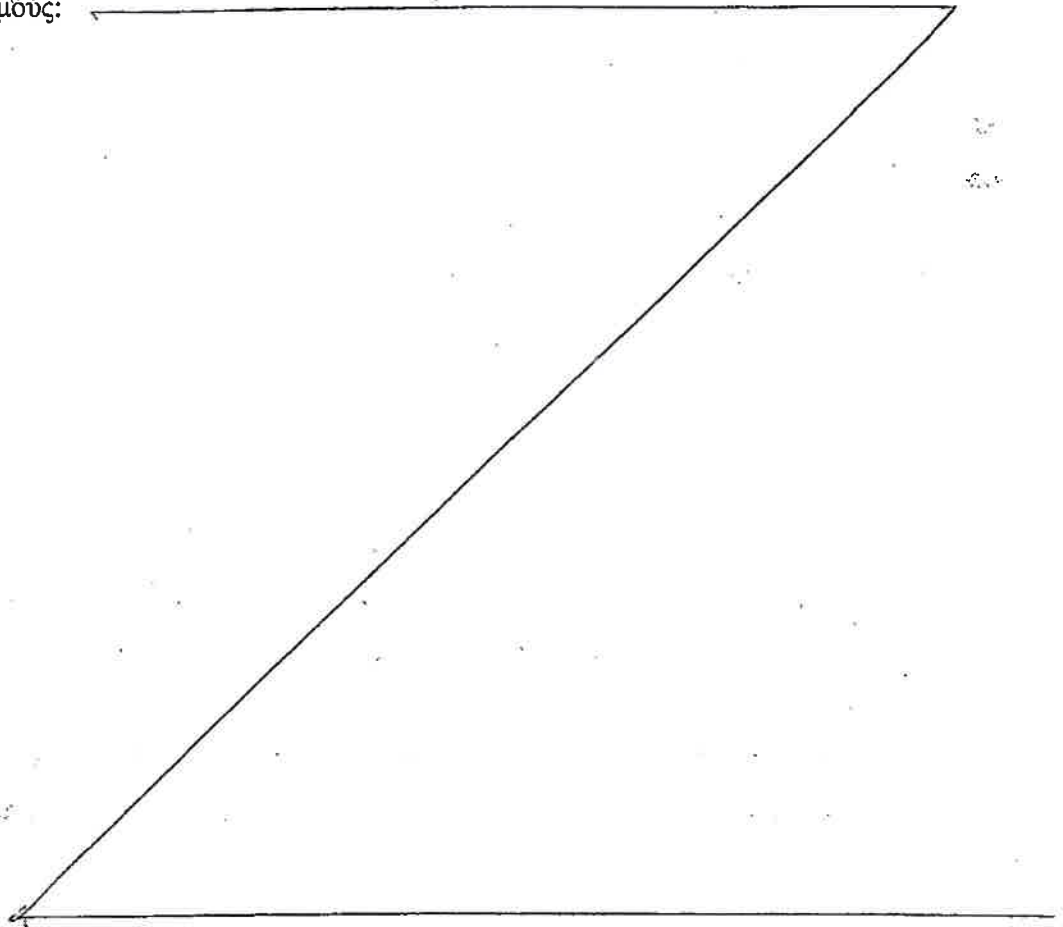

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

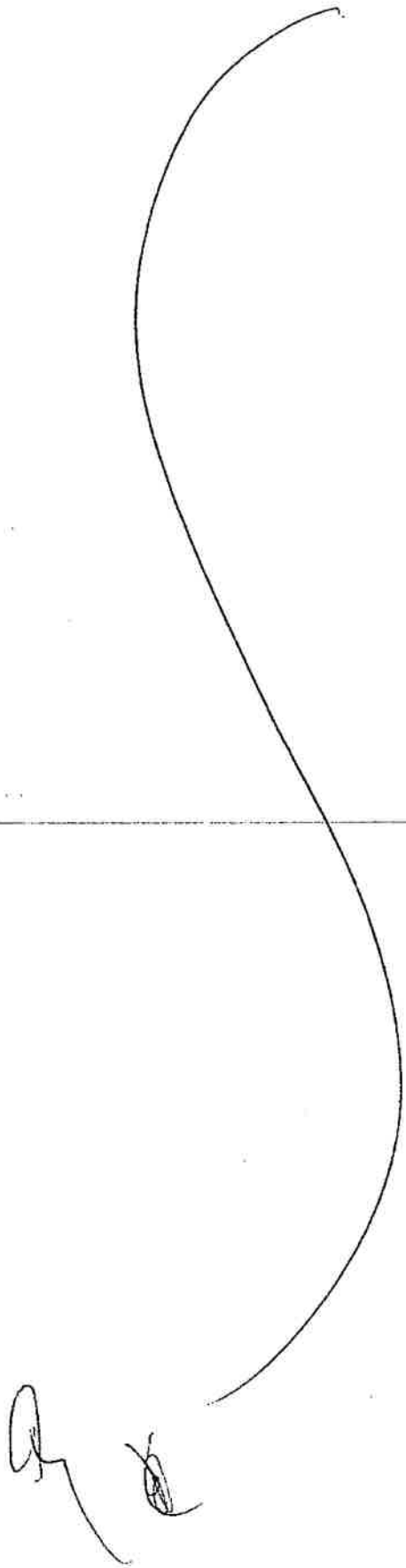

Μετά την απαγγελία της παραπάνω απόφασης

Στο σημείο αυτό ο συνήγορος υπεράσπισης αφού έλαβε το λόγο από τον πρόεδρο ανέπτυξε προφορικά και κατέθεσε γραπτώς τους παρακάτω αυτοτελείς ισχυρισμούς:

20

21

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΘΕΟΔΩΡΟΣ Π. ΜΑΝΤΑΣ
& ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ

ΚΥΡΙΛΛΟΥ ΛΟΥΚΑΡΕΩΣ 19 ΑΘΗΝΑ, 114 75
Τ 210 3803115 / 210 3837340 F 210 3801259
email: th.mantas@tmantas.gr
www.mantas-law.gr

ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ Α' ΠΕΝΤΑΜΕΛΟΥΣ ΕΦΕΤΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

ΙΣΧΥΡΙΣΜΟΣ ΟΥΣΙΑΣ

(για καταχώρηση στα πρακτικά της δίκης κατ' άρθρον 141 παρ. 2 Κ.Π.Δ.)

Του

Αρνούμενος

ΕΝΟΥ

Παραπέμπομαι ενώπιόν σας κατόπιν της νομότυπης και εμπροθέσμου εφέσεως που άσκησα κατά της υπ' αριθμόν 3358, 3560/2016 αποφάσεως του Α' Τριμελούς Εφετείου Κακουργημάτων Αθηνών με την οποία καταδικάσθηκα σε ποινή καθείρξεως οκτώ (8) ετών για το αδίκημα της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα κατ' εξακολούθηση και κατ' επάγγελμα, ήτοι για παράβαση των διατάξεων των άρθρων 1, 12, 14, 26 παρ. 1, 27, 98 ΠΚ, 1 στοιχ. α' υποπερ. αιβ', αιζ' και β, 2 παρ.1 και 4 Ν. 2331/1995, όπως η υποπερ. αιζ προστέθηκε με το άρθρο 2 παρ. 16 Ν. 2479/1997 και η παρ. 4 με το άρθρο πέμπτο του Ν. 2655/1998 έως την κατάργησή τους τελικά με το Ν. 3691/2008.

Την αποδιδόμενη σε εμένα κατηγορία αρνούμαι, όπως και πρωτοδίκως, εξ ολοκλήρου ως αναληθή, νόμω και ουσία αβάσιμη, απορρίπτω δε αυτή ως απολύτως

ασύμβατη, ασυμβίβαστη με τη διαδρομή μου για τους λόγους που αναλυτικά εκτίθενται καθώς και τους λόγους που θα εκθέσω τόσο με το παρόν.

I.

Κατά το άρθρο 2 παρ. 2 . α', γ' και δ' του Ν. 3691/2008 περί πρόληψης και καταστολής της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας «2. Νομιμοποίηση εσόδων από τις εγκληματικές δραστηριότητες (ξέπλυμα χρήματος), που προβλέπονται στο άρθρο 3, αποτελούν οι ακόλουθες πράξεις: α) η μετατροπή ή μεταβίβαση περιουσίας εν γνώσει του γεγονότος ότι προέρχεται από εγκληματικές δραστηριότητες ή από πράξη συμμετοχής σε τέτοιες δραστηριότητες, με σκοπό την απόκρυψη ή τη συγκάλυψη της παράνομης προέλευσής της ή την παροχή συνδρομής σε οποιονδήποτε εμπλέκεται στις δραστηριότητες αυτές, να αποφύγει τις έννομες συνέπειες των πράξεων του, ... γ) απόκτηση και κατοχή ... περιουσίας, εν γνώσει κατά το χρόνο της κτήσης ... του γεγονότος ότι η περιουσία προέρχεται από εγκληματικές δραστηριότητες ή από πράξη συμμετοχής σε τέτοιες δραστηριότητες, δ) η χρησιμοποίηση του χρηματοπιστωτικού τομέα με την τοποθέτηση σε αυτόν ή τη διακίνηση μέσω αυτού εσόδων που προέρχονται από εγκληματικές δραστηριότητες, με σκοπό να προσδοθεί νομιμοφάνεια στα εν λόγω έσοδα...» ενώ κατά το άρθρο 3 περ. γ' του ίδιου ως άνω Νόμου, ως «βασικό αδίκημα» νομιμοποίησης νοείται, μεταξύ άλλων, «... γ) η παθητική δωροδοκία άρθρο 235 Π.Κ.».

Ως νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες νοείται η διαδικασία μέσω της οποίας αποκρύπτεται η ύπαρξη, η παράνομη πηγή ή η παράνομη χρήση εσόδων, τα οποία στην συνέχεια μεταμφιέζονται με τέτοιο τρόπο, ώστε η προέλευσή τους να εμφανίζεται ως νόμιμη [ΑΠ 1646/2008 Π.Λογ. 2008/618].

Η διαδικασία της νομιμοποίησης εσόδων ακολουθεί τρεις βασικές φάσεις:

α) την φάση της «τοποθέτησης» (*placement*), κατά την οποία ο δράστης τοποθετεί τα χρήματα που προέρχονται από παράνομη δραστηριότητα ως επένδυση στο γενικότερο οικονομικό σύστημα (λ.χ. σε χρηματοοικονομικό οργανισμό ή σε